

TORONYIRÁNY

XVIII. 37.

2024. szeptember 15.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 24. vasárnap

Szeptember 21. Szent Máté apostol és evangélista

Krisztus szenvedése és halála Isten üdvözítő tervének teljessége. De nem úgy, mint emberáldozat, hanem mint az Istenember személyes viselkedésének kerete, ahol ki tudta magából hozni a mennyei Atya imádásának, az engedelmességnek, a lelki erőnek, az emberiséggel vállalt szolidaritásnak, a megbocsátásnak és a szelídségnek felülmúlhatatlan aktusait. Isten üdvözítő terve az emberi szabadsággal és a bűn titkával átszótt történelemben volt beállítva. A jónak és a rossznak a küzdelme, amely kezdettől fogva kíséri a történelmet, itt érte el csúcspontját, s itt kellett véglegesen eldőlnie. Krisztus kereszthalála tehát több mint engesztelő szenvedés. Ő többet akart adni és nekünk is többre volt szükségünk, mint hogy valaki helyettünk a büntetést elviselje. A szenvedés önmagában nem érték. Ellenben érték az a személyes magatartás, amit az ember a szenvedés közepette is kimutat: a helytállás, a hűség, az engedelmesség. Jézus magatartásában is az volt az igazi érték, hogy „engedelmes volt mindhalálig” (Fil 2,5), vagyis helyt állt abban a küldetésben, amit az Atya rábízott. A megváltás műve, a kereszthalála tehát nem úgy jött létre, hogy Jézus szenvedni akart. Eljövételének célja nem az volt, hogy értünk szenvedjen, hanem az, hogy tanúságot tegyen az Atyáról, s ebben kitartott a szenvedésben és halálban is.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- Iz 50,5-9a** Izajás próféta jóvendőlése szerint a Megváltó áldozatként vállalt szenvedése által viszi győzelemre megváltói küldetését.
- Jak 2,14-18** A hit, ha tettek nem származnak belőle, magában holt dolog.
- Mk 8,27-35** Jézus először beszél apostolainak saját szenvedéséről, haláláról és feltámadásáról, és követésre szólítja fel őket, melynek azonban vannak feltételei.

Jézus személye és szenvedésének bejelentése

Jézus az emberek vélekedéséről kérdezi tanítványait. Vajon miért? Nem mellékes, hogy az emberek mit tartanak Jézusról, hiszen őt kezdettől fogva úgy ismertük meg, mint aki tudatosan törekedett az Isten országának terjesztésére (1,38). Az olvasó már sokszor értesült az emberek csodálatáról, de eközben leggyakrabban azt vette észre, hogy Jézus csendre inti az embereket. Jézus kérdéséből tehát először válik nyilvánvalóvá, hogy az ország titkához Jézus személye is hozzátartozik, sőt ő maga is méltán várja, hogy tetteiben felismerjék. A tanítványok válasza olyan vélekedéseket fogalmaz meg, amelyek az evangélium szövegében már előfordultak, mégpedig Keresztelő János halála kapcsán, illetve Heródes vélekedését bemutatva (6,14-16). Jézus kilétének talánya már akkor is a tanítványok és Jézus kapcsolatának összefüggésében, illetve a szenvedésre való utalással jelent meg (6, 17-29: Keresztelő János lefejezése). Ezek a motívumok más alakban, de megjelennek a 8. fejezet végén is. A tanítványoknak feltett kérdésben tehát ott rejlik a lényeg, a szenvedés titka, amelyről Jézus tanítani kíván. Emellett ez az általánosabb kérdés alkalmas bevezetés ahhoz, hogy később majd a tanítványok személyes állásfoglalása is napfényre jusson. Ebben az összefüggésben azonban azt is mondhatjuk, hogy az emberek sokféle vélekedése minden értékével együtt kudarcot jelent: a nagy tömeg nem ismeri fel, hogy Jézus a Messiás. Ennek az igazságnak a tanítványok köre lesz a hordozója. A cselekmény további része pedig arról fog szólni, vajon alkalmas hordozók lesznek-e, illetve milyen körülmények között kell megőrizniük a Jézusba, mint Messiásba vetett hitet. Az elbeszélés rövidsége ellenére is feltűnik, hogy Jézus nem kommentálja az első kérdésére adott válaszokat. Nem fűz majd tényleges kommentárt Péter válaszához sem, de úgy látszik, azt is, ezeket is nyitottnak, vagyis „fejleszhetőnek” látja. A fontosabb kérdés csak most, a 29. versben következik. „Hát ti...?” A görögben a de szócska ellentétet fejez ki, elválasztja a tanítványokat az emberek névtelen sokaságától. Jézus második, immár a tanítványokhoz szóló kérdésére Péter ad nyílt választ. Nem ez az egyetlen eset, hogy állásfoglalása a tanítványok közösségének szószólójává, példaadójává teszi őt. Nyíltsága mintegy kiérdemli, hogy utóbb – minden titkolózása ellenére – Jézus is nyíltan korholja majd a szenvedés elutasítása miatt (8,31-33). Péter felismeri, hogy Jézus Izrael történetének fontos alakja, akiben beteljesednek a messiási ígéretek.

A görög krisztosz szó a héber eredetű messiás fordítása, a jelentése pedig „felkent”. Arra utal, hogy a hivatalába való beiktatása idején a királyt kenik fel olajjal. Péter hitvallása messze felülmúlja a tömeg imént felidézett vélekedését. Prófétából több is van, messiásból csak egyetlenegy, őtána más küldött nem jön Istentől. A szövegösszefüggés szerint a messiási cím méltósága összefoglalja és felülmúlja az emberek Jézus iránti csodálatát, ámde Péter számára valószínűleg magában foglalja azt az elképzelést is, hogy Jézus nem szenvedhet, inkább diadalmas királyi vonásokat valósít meg. A messiásról sokféle elképzelés kerengett Jézus idejében. Az evangéliumi elbeszélésekben árulkodnak erről a csodálatos kenyérszaporítással kapcsolatos nekibuzdulások, amelyekben Jézust királlyá akarják tenni (Jn 6,15), de az is, ahogy Jézust a nép Dávid fiaként üdvözli, amikor Péter Jeruzsálembe bevonul (Mk 11,1-11). Ezt követően Jézus első alkalommal beszél várható szenvedéséről. Ám első alkalommal esik szó arról is, hogy Jézus a halálból fel fog támadni (vö. 5,42: Jairus lányáról, illetve 9,10: a tanítványok értetlenségéről). Nem csoda, ha ennyi lecke egyszerre nehéz a tanítványoknak. A Mk 8,31-33 mintha Jézus felelete volna arra a kérdésre, amelyet az imént még ő maga tett fel a tanítványoknak: „Hát ti, kinek tartotok engem?” Péter ugyan felelt, de feleletének valódi tartalma most lesz csak világossá, amikor Jézus is elmondja, ő milyennek látja a rá váró jövőt. Márpedig a jövő, ami előttünk áll, világosan és ténylegesen mutatja meg, hogy kik vagyunk. A két szakasz belső összefüggése már abból is megmutatkozik, hogy a 31. vers közvetlenül – idő- vagy helyváltozás jelzése nélkül – a „tanítani kezdett” formulával kezdődik. Ez Márk elbeszélő nyelvvezetése jellemző, s igen gyakran Jézusnak a tanítással, tanítványokkal kapcsolatos cselekvésével van összefüggésben. Másfelől a szakasz végén Jézus ugyanúgy „megfeddi”, „meginti” Pétert, mint az előbb az összes tanítványt, bár most határozottabb szavakkal, immár az elbeszélő által idézett formában. A szidás azonban nem az utolsó szó, a 8,34-ben Jézus mindenkit odahív majd, és folytatja itt megkezdett tanítását. Jézus az Emberfiáról beszél. Már a 2,1-12 elbeszélésből kiviláglott, hogy az Emberfia Jézus, akinek Istentől kapott hatalma van a bűnök megbocsátására, s a 2,19 szerint „ura a szombatnak is”. Ítélező szerepe a következő, a néphez intézett tanításban is megjelenik. Az Emberfia cím tehát elsősorban vallásos tartalmú és eszkatologikus jellegű, de mindenképpen magas méltóságot fejez ki, egyedi szerepet Isten tervének végrehajtásában. Ez az isteni terv mutatkozik meg abban is, hogy sokat kell szenvednie. Isten dicsőséges tervének végrehajtója az emberi várakozásokkal ellentétben arra készül és arról beszél, hogy Isten akaratából majd szenvednie kell. Ezen a ponton nem tudunk meg többet Jézus ezzel kapcsolatos érzéseiről vagy gondolatairól, az azonban a Péterrel folytatott párbeszédéből mindjárt ki fog derülni, hogy Jézus kizárólag Isten gondolataival, illetve a tanítványok közösségével törődik. Hogy Jézus előre megmondja szenvedésének tényét és ennek egyes részleteit is, azt jelenti, hogy tudatában van a rá váró megpróbáltatásoknak, de tudatában van annak is, hogy ezekben az eseményekben Isten terve valósul meg. A „vének, főpapok és írástudók”, a zsidó főtanácsot alkotó pártok az események valódi szereplői, de van egy az övéknél magasabb akarat és cél, amely egybefog halált és feltámadást. Ez az akarat és terv a szenvedés valódi miértje. Jézus megpróbáltatásainak négy eleméről beszél: szenvedés; elvetés; halál; feltámadás. Az Emberfia maga „sokat szenved” és „harmadnapon feltámad”, viszont a vének, főpapok és írástudók „elvetik” és „megölik” őt. Az elvetetés és megöletés a gonosz szőlőművesek példabeszédének szókészletében is megjelenik, ahol a „szeretett fiút” megölik, illetve az elvetett kö szegletkővé lesz (vö. 12,7.8.10).

Martos Levente

Nem leszek ideges! (17.)

Második rész

Az ideges vérmérséklet

Jöjjetek hozzám mindnyájan, kik fáradotok és terhelve vagytok és én megnyihílek titeket... és nyugalmat találtok lelketeknek. (Mt 11,28-29)

Az ideges szangvinikus

1. A szangvinikus keverék

Igen ritkák a keveretlen, tiszta vérmérséklet-típusok. A szangvinikus vérmérséklet csaknem mindig kolerikussal vagy melankolikussal keveredik. Az idegesség általában megkönnyíti az egyes tényezők megállapítását, hiszen erősebben aláhúzza a végleteket. A kolerikus-melankolikus embert időnként hol a kolerikus elemek ragadják felfelé, hol a melankolikus elemek ragadják lefelé, s ő azzal vádolja magát, hogy meggondolatlan, viharzó lényével állandóan a két véglet között lebeg, s nem találja meg a középutat; hol a könnyelmű szangvinikus, hol a melankolikus, hol meg az agresszív kolerikus jut bennük előtérbe. A két véglet úgy változik bennük, mint az időjárás. Bár a neurotikus szangvinikus, mivel az érzelmi erők laposak benne, nem zuhan bele egyoldalúan a melankolikus ember szenvedélyes mélységeibe, vagy a kolerikus mindent magával ragadó viharzásába, jó tulajdonságai mégis háttérbe szorulnak. A kolerikus elem könnyen elhalványítja sajátos jószívűségét. Annyira felfokozza én-tudatát, hogy az egyébként jelentéktelen ember rendkívülinek tartja magát. Munka- és teljesítményakarása erőszakossággá fokozódik. Meggondolatlanságában megbántja az embereket, hirtelen kirobban, veszekszik és lobbanékony, féltékenyen vitatkozik, ha ellentmondanak neki. Érzékeny és nem tűr semmiféle rendreutasítást. Nem érez együtt másokkal; mint minden ideges ember; elutasít magától minden befolyásolást, sokat dolgozik, de a másokkal való összmunka iránt nincs érzéke. A fennálló törvényeket nem tiszteli túlságosan; neki csak az számít, amit szeszélyességében kellemesnek, szépnek talál. A szangvinikus felületességében mintha fokozná a kolerikus elem. Hatása alatt nem fogadja el a jóindulatú vezetést és a jó tanácsokat, melyekre pedig nagyon rászorul. Könnyelműségében nem veszi észre, vagy elfelejti, amit jobban akart megcsinálni, amin változtatni akart. Kedvtelése, szeszélyei már nem olyan ártatlanok, mint a tisztára szangvinikus emberéi. Ha megbántják, haragja szenvedélyesebb, tartósabb, bosszúvágyóbb. Bátorsága durvává, vakmerővé válik. Nem törekszik oly magas célok felé, mint a tiszta kolerikus, de rajongva él eszményeiben és vallásos meggyőződéseiben. Inkább érzelmein keresztül működik. Minden tekintetben optimizmusra hajlik, de nincs benne mérlegelő ítélőképesség és készpénznek veszi a hízelkedést. Ha a szangvinikus vérmérsékletébe melankolikus elem keveredik, az feltétlenül az egyéniség előnyére válik. Az ilyen ember egyik határozott jellemvonása a jószívűség. Fokozódik benne a jóság és megértés igénye is, de mivel kölcsönös megértés emberek között ritka dolog, a melankolikus-szangvinikus állandó kielégítetlen vágyakozást hordoz szívében. Az idegesség éppen ezen a ponton teszi őt ingerlékeny. Szinte állandóan szenved az élet és az emberek keménysége alatt, sértett igazságosságérzete gyakran beteggé teszi.

Végzetes hibája a megnemértés, az igazságtalanság feletti panaszkodás, óbégatás. Éppen ezzel ront el sok mindent önmagának, éppen ezáltal válik gyengévé, tehetetlenné. Senki sem becsüli a siránkozó embert. Bár keresi az emberek társaságát, nem sokáig bízik bennük. Ha ideges az alaptermészete, könnyen válik hipochonderré. A minden térre kiterjedő félelme erősen megtépázza, zsarnokoskodik rajta, a tériszonytól, és nevetségiszonytól kezdve egészen a bűniszonyig.

Mind a kolerikus, mind a melankolikus-szangvinikus gyakran gyötri a csökkentértékűség tudata; de különböző utakon járnak és különbözőképpen próbálják megállni a helyüket, különböző eszközökkel próbálják biztosítani magukat minden ellen. A kolerikus elem a szangvinikusból bátor, dacos, verekedő, agresszív vagy esetleg hízelkedő embert csinál, míg a melankolikus elem a világfájdalomnak és a panaszkodásnak szolgáltatja ki őt. Mindkét típusból hiányzik az ítékezéshez és tág látókörhöz szükséges nyugalom. Mindkét fajta ember gyakran tehetetlenül áll a jó tanáccsal szemben, s csak nehezen érti meg, hogy mi jó neki.

3. Gyógyulás

A szangvinikus ember sajátos célja és eszménye az, hogy gyermekké váljon Isten és embertársai előtt. Gyermeki lelkiületet követel a Megváltó attól, aki be akar jutni Isten országába. Az Egyház korunkban több olyan szentet állít követendő példaként, akiknek legkiválóbb erényük éppen az volt, hogy saját akarata szerint cselekedjék. Az első dolga tehát, amiről az, aki lélekben gyermek, lemond, saját akarata, saját magának irányítása, melyből annyi nyugtalanság, békétlenség fakad. Aki lelkében gyermek, az mindenben aláveti magát Isten szent akaratának. Mert érzi gyengeségét, szívesen igazodik mindenben mások után.

Semmit sem azért akar, mert ő akarja, hanem, mert Isten akarja úgy. Ezért szilárd és rendíthetetlen akkor is, ha valami nem saját kedve szerint történik. Megelégszik azzal, amit Isten határoz és küld neki. Mindent rábíz Istenre és nyugodtan járja egyszerű útját. Nem saját erejére, hanem Isten vezetésére számít, melyről tudja, hogy mindenütt jelenvaló, amelyet szeret, s amely mindenről gondoskodik. Mindig vele marad, jelenlétében él, feléje nyújtja kezét, mert tudja: ha Isten jelenlétében él, minden áldozat könnyűvé válik. Semmi jót sem tulajdonít önmagának, mindent Istenre vezet vissza, őt dicsőíti mindenért. A gyermeki egyszerűség nem bírálhatja mások cselekedeteit. A gyermek szó nélkül elmegy amellett, ami nem helyes.

Ahhoz, hogy az ember ezt a gyermeki lelkiületet megtalálja, nem kell töprengenie, nem kell gondolkoznia; elég, ha megfelelkezik önmagáról, Isten szívében hordja és az ő vezetésére bízza magát. Aki Isten szeretetére, Isten jelenlétére gondol, az már ezért is meg fog feledkezni önmagáról és csak Istenért és embertársaiért fog élni. A gyermekiség a Szentlélek adománya, melyet az Üdvözítő mindenkinek megad, aki bizalmasan érintkezik vele.

Azok a mindig elégedettek, mindig boldog, szenvedélyektől mentes istengyermekei, akik az ő karjában pihennek, az ő lelkének készítéseit követik, s egyetlen vágyuk, egyetlen céljuk mindenben az ő akaratát teljesíteni, a gyermek alázatát valószínűleg meg önmagukban. A játékhoz, szórakozáshoz, könyvekhez, társasághoz és sok más szép dologhoz való ragaszkodásuk fellazul, a veszteség már nem nyugtalanítja őket. Az ideges, szangvinikus embert meghajszoló gondok, nyugtalanságok elülnek benne.

(Folyt. köv.)

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

Különös zárandoklat

Az utcasoron már az őszi vándorol. A hegy felé nyílik tágasabb kilátás akkor is, ha ködgombolyagok szövődnek a világos falakra. Kapuk szemöldökfáin közel kétszáz esztendőszámjelzetek. Idő és forma felfoghatatlan játékában az emlékezet nyújtózik, megadva magát ezernyi mozgásnak. Az emlékezet egy régi-régi városrész – Bécs negyedében. A biedermeier, s a barokk karöltésében az a díszített hangulat, amely a békeséges bensőt a dolgok feltétlen rendjében kereste.

Pedig zajos volt az idő, még itt a Szent Rozália kápolna táján is, ahol a szürkülő délutánban a Rosamunda zenetöredéke lep meg Schubert dallamaiból. Meg a befejezetlen szimfóniából, amelynek folyton felfelé ívelő motívuma egyre csak visszahull. A tanítócska már száznolcvanhatodik éve alussza álmát a bécsi Központi temetőben. Először a Währinger Friedhofban hantolták el Beethoven sírjának közelében, amint végrendeletileg kívánta grinzingi társaságban, halotti toron, Beethoven temetése után. Van az életnek ilyen esélye.

Rudnay Sándor primás, amikor a most nevét viselő esztergomi térre érkezett, a kerektemplom még nem állt, de Beethovennel hamarosan megindult a levelezés: a bécsi zeneköltő ingyen ajánlotta fel Ünnepi miséjét a bazilika fölszentelésére, amelynek építését a primás érsek Esztergomba történő bevonulásakor már elhatározott.

A Flórián szobornál medítálok Schubert életútjáról, a folyton visszahulló melódiákról. Az életszomorúság messze esett tőle. A kegyelem választott edényének tartották-tartják őt ma is. „Szeretetlenben kimeríthetetlen” költőnek, aki szórta-pazarolta dallamait, amelyeket életében csak töredékesen hallott megszólalni. Vagy sehogy.

Az emlékezésben megérkezik: Hofbauer Kelemen, aki akkor távozott az életről, amikor Rudnay primás átvette székét. Schubert idáig nem jutott el, csak az Ipolyon túli Zselizig. Az egri Pyrker érsek viszont ismerte őt, verssorai a Mindenhatóról Schubert zenéjével találtak utat a lélekhez. Hogy a redemptorista Kelemen ismerte-e a gyermekszívű zeneköltőt, nem tudni. Azt viszont igen, hogy az egyszerű pap bécsi szobáját a romantika nem egy művész és filozófus képviselője látogatta. Csak Friedrich Schlegel és Zacharias Wernert említem. Az előbbinek egyik versét Schubert szintén „dalba fogta”. A költőről az ateista kritika úgy vélekedett, hogy a liberális, szabad szerelmet hirdető egyszerű csak a „vallási reakció” szószólója lett, s ezzel természetesen a nacionalizmusé. A tollforgató, nem tudta volna, hogy Schlegelnek kit jelentett Kelemen, s hogy miért írta le a költő ezeket a sorokat: *A tarka földi álom / hangjain vontatottan / zeng át egy messzi hangzat, / ha figyelünk titokban.* Werner a modern drámának lett egyik előfutára. Mint költőről az iménti kritika meg sem emlékezik.

Kelemennél hányan találkozhattak még, hogy romantikára érzékeny lelküket megfüröszsék a tiszta forrásban.

Összemosódik délután és alkony. A Duna az időtlenséget hömpölygeti, megszólal a Szent Anna templom harangja...

Szobámban a nagyon fiatal Schubert *f-moll Stabat Materét* hallgatom, fölvételről – Ferdinand bátyjának írta. Szövege Klopstock Messiásából való. Krisztus földi életének utolsó napjait éneklő, amelyekre fényhomályos takaró borul.

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

A Magyar Felsőoktatás Napja, szeptember 1-je alkalmából kiemelkedő oktatói munkája, illetve a pedagógiai gyakorlatot segítő tudományos tevékenysége elismeréseként Apáczai Csere János-díjat vehetett át Dr. Katona Krisztina tanszékvezető főiskolai tanár, a Gál Ferenc Egyetem Pedagógiai Kar dékánja. A miniszter által adományozott szakmai díjat Varga-Bajusz Veronika államtitkár adta át a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem ünnepélyes tanévnyitóján augusztus 30-án.

Sóki Károly, domaszéki plébános díszpolgári címet kapott. Szeptember 8-án a helyi búcsúi szentmise elején Mihálffy Béla országgyűlési képviselő és Sziráki Krisztián polgármester adta át a település képviselő-testületének döntése nyomán a kitüntetést két és fél évtizedes odaadó plébánosi szolgálatának, közösségépítő munkájának elismeréseként.

Embere lenni egymásnak címmel lelkigyakorlatot tartottak a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitászi önkéntesei augusztus 31-én és szeptember 1-jén ÁGOTA Falván. A hétvége elmélkedéseinek, beszélgetéseinek témája Jézusnak a Betesda fürdőnél történt gyógyítása, a férfié, aki 38 éve szenvedett. Köllő Sándor, a szeged-belvárosi káplán többféle megvilágításban vezette a résztvevőket e példabeszéd mentén.

Átadásra került a megújult Tóth Péter-ház, melynek tulajdonosa 2016 óta a Szeged-Csanádi Egyházmegye. 2021 áprilisától kezdve teljes külső-belső felújításon esett át az épület, amely idén szeptembertől a Gál Ferenc Egyetem Vántus István Zeneművészeti Szakgimnáziumának ad helyet.

Az idén tavasszal Szegeden elindult, négy hétvégén át tartó keresztény könnyűzenei oktatási workshop, a Sacro Song második alkalmát tartották szeptember 6-án és 7-én a Katolikus Házban. A képzés oktatói a hazai keresztény könnyűzene kiemelkedő alakjai, több mint 25 éve aktív szereplői, a Gával testvérek, valamint az ő zenei formációjukban, az Eucharist együttesben velük együtt szolgáló Szentpétery Mózés. A workshop megvalósításához az állam, valamint a Pasztorális Helynökség által nyújtott anyagi támogatásnak köszönhetően 35 zenei szolgáltatóval nyílt lehetőség, hogy részt vegyen a képzésen. Az oktatás nem pusztán zenei fejlődést kínál a résztvevők számára. Az előadásokat az első, májusi alkalomhoz hasonlóan ezúttal is mély lelki és elméleti tartalmakkal töltötték meg.

A Belvárosi Plébánián szeptember 17-én indulnak el a szentségi felkészítő hittanórák. Az elsőáldozási felkészítők minden kedden 16.00 órakor kezdődnek. A bérmelegítési felkészítő első alkalma szeptember 29., vasárnap 16.00 óra. Várják a gyerekeket ezekben az időpontokban a plébánia hittantermében. Jelentkezés a kihelyezett szórólapok kitöltésével és leadásával történik. Részletek a plakátokon, vagy a www.fogadalmitemplom.hu oldalon olvashatók.

Keresztény, Értékorientált, Szegedi (röviden: KÉSZ) Vállalkozói Kör indul szeptember 18-án az újszegedi plébánián. A 6 alkalomból álló, ingyenes képzés és tapasztalatcsera a keresztény értékrendű vállalkozókat kívánja segíteni. A részletekről tájékozódni, és jelentkezni a www.ujszegedplebania.hu oldalon lehet.

A szeptember 20-22-i hétvégén a 18-35 év közötti fiatalok számára Új élet Krisztusban címmel kurzust szerveznek a felsővárosi plébánián. A lelkigyakorlatot szintén fiatalok, egyetemisták szervezik. A kurzus témája a legalapvetőbb: Mit jelent kereszténynek lenni? Mi az Örömhír? Ki Isten? Szeretettel várnak a szervezők mindenkit, aki nyitott elmélyíteni Krisztusba vetett hitét. További információk és jelentkezés a <https://szentandras.ujevangelizacio.hu/node/3893> honlapon.

Plébániai zenei szolgáltatók lelkínapiját tartják Szegeden a Pasztorális Helynökség szervezésében szeptember 21-én, szombaton 9-13 óra között a Katolikus Házban (Szeged, Dugonics tér 12.). A lelki programot, melynek mottója „Énekeljete az Úrnak új éneket!”, Pálfi Zoltán makói plébános tartja. A nap közös ebédrel zárul. Jelentkezni szeptember 15-ig a pasztoralis.hu weboldalon a jelentkezési űrlap kitöltésével lehet.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye 17. alkalommal rendezi meg a Szent Gellért Fesztivált, az egyházmegye első püspöke, Szent Gellért vértanú ünnepéhez kapcsolódóan. A szeptember 23-tól október 2-ig tartó hangversenysorozatban neves külföldi és magyar művészek lépnek fel. A Székesegyházban rendezendő hangversenyek, kamarazenei koncertek és előadások ingyenesen látogathatók, kivéve a Korábban Érkeztem Alapítvány koncertje. Az Alapítvány koncertjére a támogatói jegyek megvásárolhatóak a Koramentorházban szeptember 16-tól minden hétköznap 15-18 óráig. (Szeged, Fő fasor 9. szám alatt). A részvétel nem igényel előzetes regisztrációt, az ültetés érkezési sorrend alapján történik. A fesztivál részletes programja a szentgellertfesztival.hu világhálós oldalon olvasható.

A CsaládEgyetem 11. tanévének őszi nyitóelőadása október 1-jén, kedden 18 órakor kezdődik a szegedi Katolikus Ház dísztermében (Szeged, Dugonics tér 12.) „Kapcsolódás, identitás, nemiség – a szexuális nevelés alapjai” címmel. Előadó: Eberlein Éva életvezetési tanácsadó, édesanya, feleség, aki 20 éve foglalkozik fiatalokkal különböző lelkiismereti programok keretében. Az előadásban a következő kérdésekre is választ kaphatnak a résztvevők:

- Hogyan tanítsam meg a gyermekemet, hogy helyesen szeresse és tisztelje a testét?
  - Fiús lány, lányos fiú – mit kezdjünk ezzel?
  - Mit tehetek, ha szülőként nehezen tudok intim kérdésekről beszélni a gyermekemmel?
  - Mikor kezdjem, mit mondjak és hogyan?
- Szeretettel várnak a szervezők minden 0-18 év közötti gyermeket nevelő szülő, pedagógust, nevelőt. Az előadás alatt gyermekvigyázást biztosítanak.

Oktober 5-ére, a Máriagyüdi Kegyhelyhez szervez egy napos zarándoklatot a Szeged-Felsővárosi Plébánia. A nap folyamán ellátogatnak még Bátára, a Szent Vér Bazilikához, és Villányba is. Az utazás busszal történik, indulás reggel 7 órakor a Felsővárosi Plébánia elől, érkezés 19-20 óra közt. Az étkezés egyénileg történik. Jelentkezni a plébánia irodájában munkaidőben, vagy a sekrestyében lehet szeptember 20-ig. Részvételi díj 1 fő esetén 7.000 Ft, de egyszerre több jelentkező esetén kedvezményt tudnak biztosítani. A lelkivezető Serfőző Levente, szeged-felsővárosi plébános. lesz

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.